

Misjonsnytt fra India og Kina

INDIA

24 Richmond Rd. Bangalore, India 14—11—31.
Elskede medarbeidere.
Jesu freed.

En velsignet høitid og et seirrikt nytt år med Jesus, og takk for det, svundne.

«Og Ordet blev kjød og tok bolig iblandt oss, og vi så hans herlighet, en herlighet som den enbårne Sønn har fra sin Fader, full av nåde og sannhet». Joh. 1, 14.

Velsignede sannhet. Hvilken fornødsel! Han akttet det ikke for et rov å være Gud lik, men av sig selv ga han avkall derpå og tok en tjeners skikkelse på sig, idet han kom i menneskers lignelse. Underbare Frelser.

Vi har meget å prise Herren for tross all motgang og prøvelser. Vi erfarer at Gud er med oss og Jesus blir mer dyrebare for hver dag som går. Vi får skue lys i hans lys. Halleluja.

Som vi skrev om i vårt siste brev, har vi strekt ut våre teltsnorer, og den 5. november var åpningsdagen av bymisjonen i det hus vi nevnte. Vi fikk leid det for nesten halv pris. En stor skare var samlet, og etter bevertningen hadde vi en herlig tid. Først sang vi: «Jeg er kongens sendebud» og derefter «Seier, seier». Så var det lesning av Guds ord, bønn og lovsprisning. På toppen av bygningen vaier nu en fane av blikk, hvor det er malet med store røde bokstaver på sort grunn: «Alt for Jesus». Det er et fyrtårn i hedenskapets mørke. Gud har sendt oss flere medhjelpere og vår bønn er at mange sjeler må vinnes før Jesus kommer gjennom denne gren av arbeidet. Og vi er forvisset om, at i våre kjære venner vil kjempe med i bønn.

Hvor hurtig tiden flyver. Tenk, snart er julehøytiden her igjen. Ennskjønt ingen vet måneden eller datoen da vår Frelser blev født i Betlehem, så er det dog mange kjære minner og mange som blir gjort glade under denne høitid. Når vi ser tilbake på det år, som er svunnet, fylles våre hjerter med lov og pris og vi må istemme med salmisten: Min sjel lov Herren og alt hvad i mig er love hans hellige navn. Min sjel lov Herren og glem ikke alle hans velgjerninger.

Hvad det økonomiske angår, så er det umulig å svare utgiftene med de midler vi får hjemme fra. Men Herren har gitt oss visdom og krefter så vi kan arbeide en del ved siden av og således etterkomme Bibelens ord: Bli ikke noen noe skyldig, uten dette å elske hverandre. Gud har gitt oss mere arbeid her både timelig og åndelig enn før. All ære til hans navn.

Her er det mange som lider og har det ondt, ikke minst blandt europeere og angloindiske. Prisene stiger stadig og folks lønninger blir mindre og tusener går arbeidsløse. Nøden er jo stor over hele verden, og alt tyder på at vi er ved slutningen av denne husholding. Snart skal anskricket lyde: «Se brudgommen kommer, gå ham i møte.» Må vi finnes våkende og bedende og arbeidende for sjeles frelse.

Hvis Jesus kom innatt hvor mange ting du da fikk tid å gjøre som ellers var forsvømt. din bønnestund, et kjærlig ord om ham, det blødsende Guds Lam, til dem som børte går, du sikkert da fikk tid å bringe dem, hvis du fikk høre, at Jesus kommer for sin brud innatt.

Hvis Jesus kom innatt hvor meget krocket du fikk rette på. Hvor mange breve da uskrevet blev, hvor mange ord på leben døde lå.

Hvis du forvisset var at før en annen morgengry

du møtte må din Meste høit i sky, så lev idag som om han kom innatt.

Motta så vår hjerteligste takk for all eders opofrelse og hjelp. Gud skal rikelig velsigne eder igjen. Vi lenges ofte efter å få trykke eders hender og nyte Andens samfund med eder. Men vi

får være med i ånden, og hvis Jesus tøver vil han åpne vei. Det er så trygt når en er i Guds vilje.

De beste hilsninger fra oss alle. Eders i striden og på Jesus ventende

br. og str. Desmond.

KINA

Fra »Kineseren« tillater vi os å gjengi følgende interessante beretning av misjonær Marie Monsen. Den gir et lite innblikk i de vanskeligheter misjonærene mange ganger har å kjempe med:

Jeg må bekjenne at det følees som en stor glede, da jeg forrige uke satte kursen til Honan efter 4 års fravær. Mitt første mål var byen her, hvor en kjær venneløkk i over et år har tigget Gud om dette besøk. Møtene holdtes i baptistenes kirke, men ellers møtte der op mange fra de 2 andre misjoner i byen. Ikke få var kommet fra de omliggende større byer. Den store kirke var næsten stadig fylt. Og folk hørte.

Misjonærene i denne menighet hvor møtene holdtes, har hatt en trang tid. De er blitt klare over at de fleste av deres arbeidere og menighetslemmer ikke er frelste, og ikke bare det, men at en hel flokk av dem er bolsjevikker og fremmedhatere.

Der har vært flere stormende oppløp i de senere år i selve kirken,

folk tar uten videre misjonens huse og grunn i besiddelse, en utenforstående læge har uten videre beslaglagt hospitalet etc.

Det blev sagt mig at jeg måtte være forberedt på litt av hvert her. De hørte vel efter, de som kom, det skal iallfall sies. Men så begynte ordet å stikke i de syndige hjerter. Noen bødte sig for Andens tukt og kom i syndensd. De gikk omkring tunge om hjerter. Men den flokk, som ikke bødte sig for ordet og Anden, blev hetere og hetere. Den 4. møtedag blev det dem for meget.

Da dagens 2 møter var holdt, sammenkalte disse kommunister et ekstra møte i sakristiet, og forslaget var at de skulde ta og prykle mig op. De diskuterte frem og tilbake, raste efter beste evne, men der var ingen, som påtok sig den pryling, det hele endte med at siden det kun gjaldt noen få dager til, fikk de la det fare. Noen av dem sluttet så å komme på møtene. Disse fortsatte jo, som om ingenting var på ferde. De hadde jo sørget for at vi fikk vite om motstanden og det planlagte anslag med den tanke, at vi av frykt skulde stanse møtene.

Møtene fortsatte imidlertid, noen blev frelst, så det ut for. En forhenværende røver blandt dem. Det var et mektig vidnesbyrd, han fikk nåde til å avlegge, og en

frigjort manns takkesang led fra ham til slutt. At de kunde se ham og enda stå imot, sa vi alle.

Så var vi kommet til siste møte. Den verste motstander kom pyntet som til fest og satte sig på første benk. Da visste jeg det vilde bli leven! Det kom også. De verste, mann og hustru, eldres meget ordknappe folk, ualmindelig fåmelte, raste så jeg bare kunde tenke på ordet: «Satan har fylt ditt hjerte.»

De raste, forsøkte tappert å få raset oss op, men Guds barn fikk nåde til å stå ganske stille, uten å si noget, uten å bli sinte, som lam blandt ulver. De stod som en mur rundt mig, de som hørte Herren til, de stod i bønn, og lot de andre rase.

Efter en times tid, og de så de ingen vei kom, var der ikke mere å si, det de hadde å si var allerede repetert så mange ganger. Noen hadde forsøkt å holde mig, andre å få mig til å løpe, men begge parter lot mig være, de så de ikke behøvde å holde mig og heller ikke kunde få mig til å løpe.

Så skiltes vi. Det var rørende å se den frelste, forhenværende røver og noen andre følge mig som drabanter, på begge sider og bak mig. Så snart de var utenfor kirkedøren, brøt tårene løs, de sterke menn storhulket over sitt eget folks forblindelse, hulkende fulgte de mig dit hvor jeg bodde. Røveren sendte etterpå en hilsen til mig med en av stedets misjonærer: «Si henne at bare det at jeg blev frelst, er verd alt, hun må ta av dem».

Da de ingen vei kom med oss, gikk de i flokk og følge til en kinesisk pastor i landet, en frelst mann, som har vært en stor hjelp her i denne tid, fikk ham ut av sitt hjem og krevet ham til regnskap for møtene. I 4—5 timer holdt de på med ham. Han fikk også nåde til å være et lam iblandt ulver. Gud var så nådig mot dem at efter møtene fikk de se for sine øine Jesu efterfølgere, både kinesere og utlendinger.

De kjære misjonærer her her om forbønn for disse satans håndlangere innen menigheten. Doktoren og hustru er fra Shan-si provins, de har fra barnsben vært i misjonsskoler. De er fylt av satan. Så er det en forhenværende lærerinne her fra dette sted, også et misjonens barn, sterkt påvirket og dog rasende. Så hennes venninne og mann, som raste så igår, nevnt ovenfor, og så den flokk, som følger i deres kjølvann. Det er en stor glede å vite at de går omkring med det tveeggde sverd i deres hjerter, og at de ikke selv kan ta det ut. Løftet er at Hans ord ikke skal vende tomt tilbake. Hans ord står fast.

Forts. 4. side.

Tidens tegn bebuder ==

Av Erling Syvertsen, Drammen

I sitt første brevs første kapittel forteller apostelen Peter, at «profetene ransagede hvilken eller hvordan en tid Kristi And som var i dem viste frem til, når han forut vidnede om Kristi lidelser og herligheter derefter.» På samme måte gir Skriften oss som venter på vår Herre Jesu Kristi gjenkomst umuntring til at granske og ransake, se f. eks. Dan. 12, 4 og 10. Det er derigjennom vi kan se og forstå «hvor langt det lider med natten.» Vi leser i Guds ord hvorledes alt skal arte sig i verden når denne vidunderlige begivenhet skal finne sted, og sammenholder dette med tilstanden idag. Det er da også nettop på denne måte, — ved siden av Hellig Andens tale i menigheten og i den enkelte troendes hjerte, — at Guds folk over alt på jorden er satt istand til å «tyde tidens tegn» i den utstrekning som tilfallet nu er.

Skriften inneholder mange sådanne forutgjørelser om hvorledes de forskjellige ting i verden da skal arte sig, og flere av disse «tegn» er så almindelig kjente og

så overbevisende at de burde vælte mer enn tilstrekkelige til at bringe de troende til å «løfte sine hoder» og innrette sig som «folk der venter på sin Herre.» Vi kjenner således de fleste av oss til tegnene i forbindelse med jødene — deres åndelige og materielle forhold, såvels deres tilbakevendt til Palestina, — tegnene i forbindelse med de øvrige nasjoner — politisk, socialt og religiøst —, og videre kjenner vi til tegnene i forbindelse med menigheten.

Det er imidlertid ikke min mening å behandle disse velkjente «tidens tegn» i sin almindelighet i denne korte artikkel. Det er et spesielt tegn, som — såvidt jeg vet, — ikke tidligere har vært fremholdt som sådant, men som ikke desstomindrer er særdeles bemerkelsesverdige, — et tegn, der står i forbindelse med åpenbaringen av «syndens menneske» eller Antikrist, jeg gjerne vil peke på.

I Joh. 5, 43 sier Jesus: «Jeg er kommen i min Faders navn, og I tar ikke imot mig; kommer en annen i sitt eget navn, ham tar I

imot,» og av profetiene, særlig i Apenbaringen, ser vi at overnaturlige tegn og undere skal spille en veldig rolle i Antikrists virksomhet. Det stadfestes helt uimotigelig av 2. Tes. 2, 9: «og hans tilkommelse skjer, efter satans kraftige virksomhet, med all løgnens makt og tegn og undere.»

Dette forteller oss ganske tydelig, at satan — denne verdens fyrste — skal forberede Antikrists komme med kraftig virksomhet, og denne virksomhet må nødvendigvis også ta sikte på å gjøre verden mottagelig for de tegn og undere, som denne fryktelige person får makt til å utføre. Verden har nemlig som alle vet, ikke tidligere vært mottagelig for overbevisning gjennom tegn og undere. Guds egen sønn appellerte forgyves til menneskene om at tro Faderens vidnesbyrd gjennom de gjerninger han gjorde, og i vår tid, — eller retttere sagt — inntil for ganske kort tid siden har verden vært mindre tilbøielig enn noensinne før til å er-

Forts. 4. side.

MISJONS-RØSTEN

Fritt uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité og utkommer hver 1. og 16. i måneden. — Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adr.: «Misjons-Røsten», Post box 22, Sarpsborg.

Abonnementspris er: For enkelt nr. 30 øre, kr. 2.00 for halvåret og 4.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet kan bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærerne. Adresseforandringer, skriftlig opplysning og betalinger skjer til ovenstående adr.

Det har gledet

OSS

Å se at mange har etterkommet opfordringen om å sende kontingenten, idet de utsendte anvisninger omgiende er sendt tilbake med det pålydende beløp. Og vi tror heller ikke at noen har tatt det fortydelig op. Vi sendte ut anvisninger for flere hundre kroner, og vi håper fortsatt å se disse komme tilbake til ekspedisjonen. Skal bladet eksistere er det i høy grad avhengig av den enkelte økonomiske plikt.

Vi har massevis av vidnesbyrå fra de mange som er buttgad i Misjons-Røsten, og det vilde jo bli et skår i gleden om bladet skulde være nødt til å innskrenke fordi midlene ikke strakk til for utgivelsen.

Særlig passende for barn nevner vi M. Støves «Drømmemestertent». Det er Josefs historie fortalt med Bibelsens egne ord. Rene gullkorn for et barnehjerte. Den burde ethvert søndagsskolebarn ha. Det har dessverre vært stille om denne interessante og åndelig belærende bok, den bør absolutt frem i solen. Den koster bare 1 krone.

Forsvrig henviser vi til annonseren om bøkene annet sted i bladet. Send bestillingen til Misjons-Røsten, Box 32, Sarpsborg, og vi sender bøkene omgående. A. J. L.

Tilbake til feltet.

Søstr. Dørum og Karlsen og Alfhild Bjerva er nu på vei tilbake til sine venner i Kina.

Misjonær Bernhard Nilsen og hustru reiser i januar måned også tilbake til Kina.

Det er velsignet å se hvordan Herren åpner veien for brødre og søstre. Forholdene her hjemme er jo ikke de beste, preget som de er av arbeidsløshet og ledighet. Men gjennom alt legger dog Herren alt til rette for sine. Løftene er beseglet med et evig Amen.

La oss komme misjonærene og deres arbeid ihu i våre bønner.

Noe å tenke på.

Den amerikanske nasjonaløkonom Roger Babson er en fremragende ekspert på sitt område. Men han har også noe mer enn videnskapelig fagkunnskap, nemlig personlig kristendom, og fornylig offentliggjorde han en artikkelserie under overskriften: «Noe å tenke på», som vakte ganske stor oppsikt. Han peker

har begynt. Bladet vil ikke tjene partivensent. Alle manuskripter i splidaktighetens og partivensents ånd har gått og vil fortsatt gå i papirkurven.

Bladet har gått inn for misjons-saken og er innviet for dette arbeidet.

Målet er nådd.

Som de fleste vil erindre, meddelte vi i M. R. for lengere tid tilbake om Kina. Innlandsmisjonsbeslutning om å be Gud om 200 misjonærer som skulde sendes ut løpet av et par år. På løftets grunn ble denne bønn båret frem, og Gud som hører bønner har i sin store nåde utvirket bønnens oppfyllelse. 30 misjonærer er for lengst sendt avsted til Kina og resten vil innen året er til ende være på vei til feltet.

De fleste av de utsendte misjonærer er fra England, Amerika og Australia.

En god gave.

Julehelgen nærmer seg med raske skritt. Ifølge gammel tradisjon er denne tid av året gaves tid fremfor noen annen. Mange har et svere bry med hvad man skal finne på. Det er så mange ting som spiller inn. Det må ikke bli for kostbart, og så skal det helst være noe nyttig.

— Noe nyttig, ja —, kom til å tenke på noen prektige bøker vi har i Misjons-Røstens ekspedisjon. Det må bli en god julegave.

Vil nutidens mennesker lytte til dette ord?

Oprop.

til Bedehus i Solumstrand pr. Drammen.

Undertegnede brødre vil på vennens vegne be alle fjern og nær om hjelp til bedehus. Har allerede kjøpt et stort lagerhus, som vi har revet ned, hvorav det er nok materialer til reisverk og plankning av alle vegger, samt takbord og taksten, men mangler midlertidig tom, innredning, inventar og paneling.

Enhver gave mottas med takk og kan sendes bladets ekspedisjon, hvor kvittering for beløpet vil stå.

Tjen Guds råd i din levetid, så i Anden og du høster evig liv. Ap. gj. 13, 36. Gal. 6, 8.

For vennene i Solumstrand, 14. 11.—1931.

Broderligst
Theodor Borge, Fredrik Larsen, David Eriksen.

— Sannheten er lett å kjenne fordi den samler. Løgnens kjennetegn er dette at den organiserer splittelse.

— Den virkelige innsikt hater beundring, fordi den gjennomskuer hvorfra den stammer. Tomheten synes godt om heder.

— Somme folk ser bare innad på sine nederlag, andre bare rundt om sig på sine hindringer. Men andre ser op på sin Frelser; de skuer i den rette retning.

Kjøp av misjonsstasjon i Peping.

Peping 6.—11.—31
Kjære venner! Guds fred!
Det var en glede for oss atter å motta «M.R.», vi har savnet den alle disse måneder.

Kan fortelle dere, kjære venner, at vi nu har kjøpt vår egen lille misjonsstasjon. Herren har ledet oss til det, den ligger i et meget tett befolket strøk, særskilt godt skikket for misjonsarbeid. Peping's østre bymur ligger like bortenfor, og utenfor den er det massevis av store og små landsbyer, så vi kommer til å få landsbyarbeid nu. De som eide den, fru en er varm treende, solgte den til oss for omkring 1800 — atten hundre — kroner. Men de har betalt omtrent det dobbelte for den selv. Flere andre har forsøkt å få fatt på plass, men hun har holdt den for oss helt siden ivåres, da hun trodde det var Guds vilje at her skulde bli misjonsstasjon.

Ja, vi priser Gud for hans underbare ledelse, det er så helt annerledes å eie en plass mot å leie, her på at nutidensmenneskene er oprevne, slitne og nedtrykte, og at det eneste som virkelig kan hjelpe dem er kristen tro. Det er visdommens begynnelse. Vi må vende tilbake til et liv i ærlig guds frykt med husandakt og bibellesning. Nettop i tider med arbeidsløshet og nød trenger vi å vende tilbake til selve livskildene. Hvad vi trenger er en dyptgående religiøs vekkelse for å komme ut av krisen.

Vil nutidens mennesker lytte til dette ord?

særskilt her i Peping da leiekontrakt i høiden kan skrives på 2 —3 år, siden blir det å flytte igjen, og de troende blir da lett adspredte. Vi mangler ca. 900 — 1000 kroner enn, men Gud skal sende dem inn snart. Og skulde noen som leser disse linjer føle seg minnet av Gud å sende litt eller mere til å avhjelpe dette viktige behov, så send din gave inn til vår kasserer: Th. Wessel, Nordstrand pr. Oslo, og han vil videreføre den til oss. Herren skal velsigne dig rikelig til gjengjeld. Vær også med å be for oss, kjære venner, at Gud må gi oss en herlig opladtdør for ordet på dette sted, hvor det er et mylder av fattige hedninge-sjeler. Hjertelig hilsen til dere alle fra deres i Kristus forbundne søstre

Inga Johnsen og Signe Pedersen.
Merk! Vår nye adresse er:
87 Lao Chun Tang.
Chas Yang Men ney, Peping, China.

Misjonær Sigurd Grønvolds utreise

Nu er br. Grønvold atter igjen kommet til Argentina. Det er jo selve indianerne han har kall til, men foreløbig slår han sig ned i Rio Terceira, hvor br. E. Andresen har sin virksomhet. Der kommer han til å bli en stund fremover. Men målet er inn til den Bolivianske grense, hvor flere indianerstammer lever helt uberørt av evangeliet.

Jeg vil påminne enhver broder og søster å være med i dette herlige arbeid, å vinne indianerne for Jesus. Og jeg tror sikkert at alle som har anledning vil være med. Som vi alle forstår, har br. Grønvold tenkt å bryte nytt land for evangeliet, og da trenges både bønn, opmuntring og midler, da han så å si skal stå alene der ute i villmarken og må begynne fra nytt av. Håper Grønvold må få en god tid der ute. Og må vi være en Aron og Hur som holder broderens arme oppe. Det er mange ting som kan trykke her hjemme, og da desto mer der ute. Da er det godt å ha noen trofaste venner som kan bære en frem på bønnens armer. Derfor: vær med med det du har, lite eller meget. Herren velsigner enhver giver. Undertegnede mottar og kvitterer for ethvert beløp som kommer inn.

For misjonen
Joh. O. Johnsen, Slemmestad.

Kristendommen på retur i Amerika.

Efter den siste statistikk synes det å være en uhyggelig tilbakegang for en rekke kirkesamfund derover. Der rapporteres at ikke mindre enn 25 000 kirker er oppgitt og at der i andre 35 000 kirker er en påviselig tilbakegang i kirkesøkingen mens 10 000 sies å stå på samme stadium som før. Dette betyr at ca. 50 pst. av de protestantiske menigheter enten

er døde eller i tilbakegang, også søndagsskolevirksomheten og misjonsarbeidet er i tilbakegang.

Hvis disse tall er bare tilnærmet riktige taler de på en alvorlig språk om den avvikningsprosess som gjør sig gjeldende i mange land efter verdenskrigen.

Synd mot den Helligånd.

(Av et brev fra Rosenius til en bekymret sjel):
De mange skrupler og anstøtelser som plager Dem, synes å mot den Hellig Ånd. Jeg vil derfor ganske kort minne om at den synds fordømmende egenakt etter Hebr. 6 ligger deri, at den som har begått den ikke kan fornyes til forbedring. Forbedringen angår. Og det er en regel uten undtagelse, en aldeles uimotvillig sannhet i alt Guds ord, den sjen som ennå kan angre sine synder og ønsker sig nåde til forbedring og tro, han får utvirket nåde og er ikke overgitt til et slett sinn som intet duger.

Det er en regel uten undtagelse, en hovedsannhet i alt Guds ord, at hver den som påkalte vår Herres Jesu Kristi navn skal bli frelst. Holder vi ikke fast på dette, gjør vi en uverdig innskrenkning i Kristi forsoningsfullkommenhet.

At et armt menneske under svære vanskeligheter og fristelser forbitres på Gud, tenker og berer harde ord om ham fordi han ikke straks sender hjelp, er slett ikke det samme som synd mot den Hellig Ånd. Mange hellings eksempel bekrefter dette. I Jcbs 3. kap. og klagesangen 12 kap. m. fl. Jeg gjentar hvad br. alt har sagt: Kan synderen angre og søke nåde gjennom Kristus så har han bevis i sig selv for å han ikke har begått synd mot den Hellig Ånd og er overgitt til Gud.

Hold fast ved dette og bli etter Gud. Tro ikke alle tanker og følelser, men tro på Guds ord og evige trofasthet.

Uttalelser om misjonen og misjonærene

— Opdagelsesreisende, dr. Sve Hedin: De fakler som de kristne misjonærer har tent, brenner så dig vekk og deres lue skal ikke slukne.

— Professor J. G. Andersen: Enkle og fordringsløse utfører i misjonstanken.

— Statsråd Sam. Stadener: Misjonærenes ymerke og faste sluttomhet ærer Kristus.

— Misjonsforstander J. Nyström: Alene evangeliet's ånd kan løse hedningevolkene ut av deres nød.

— Misjonssekretær C. G. Ludin: Utdannelse av gode innfødte arbeidere er en av misjonens viktigste oppgaver.

— Doktor Gottfrid Thorell: Misjonen behøver kristne menigheter.

— Pastor Erhard Gehlin: De kristne ungdoms kunnskap og misjonsarbeidet må utvides.

— Lektor Daniel Toijer: Misjonærenes liv er ofte en dårlig.

— Pastor Hj. Danelson: Helligemissionen lever av hjemmets misjonen.

Følg

kan fåes i pedisjon: Wæk av M. kr. 0.60. Drømmemestertent Nedsatt pr. Anders bud og dødsbud Karlsen k. Er de liberale av O. Kar Blandt Sy av Sigur Aida Margr. kr. 0.80. Schibboleth. Den nye M.

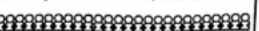
SPRE

Stevnet

gaten, C Vi bragt kort refera setter idag. Etter mi fortsatte st rik skare s ne om ham heten og l lige sangen barmende k ste broder av Fillipier knyttet her den trøst d er, når en som de der ut i lovpris kjerlighetens og b gynter og g s t u. s. B. dens samf stede og o enat man nær. Og all hjertene er bli ikke å utbryter l den som løskjøp sitt blod. Mange fra Skrifte skal de ved troen de som hø mage av E — uten fe — må ha at de enn av de vann noe til elle navnkundt i hvortil sp vidnesbyrå ke vidnes stre tilh bragte og broder G. Amodt fra og br. St geliet om sannhet. tilslutning lagt vidt apostelen da han s Gud og f kom så t så br. Ste dret fra bake. Alle vid felles, at stemte h for frelse den nådd

Følgende bøker

kan fåes i Misjons-Røstens ekspedisjon:
 Wåk av M. Støve. Nedsatt pris kr. 0.60.
 Drømmemesteren av M. Støve. Nedsatt pris kr. 1.00.
 Andens budskap til den sterke og dødsmedte menighet av O. Karlsen kr. 0.50.
 Er de liberale teologer Antikrist? av O. Karlsen, kr. 0.75.
 Blandt Syd-Amerikas indianere av Sigurd Grønvald, kr. 1.00.
 Aida Margareth av Ida Seehuus, kr. 0.80.
 Schibboleth, kr. 4.00.
 Den nye Maran Ata, kr. 3.50.

SPREDTE FELTER

Stevnet i Universitetsgaten, Oslo.

Vi bragte i forrige nr. et kort referat fra stevnet. Vi hitsetter idag resten:
 Etter middagspausen Bededag fortsatte stevnet kl. 19. En tallrik skare samledes nu, for å vidne om ham som er veien, sannheten og livet. Etterat den herlige sangen «Åpent står Jesu forbarmende hjerte» var sunget leste broder Hammer et par vers av. Filippenserbrevets 2. kp. og knyttet hertil sitt vidnesbyrd om den trøst og husvalse som det er, når en så stor sky av vidner, som de der her er tilstede, bryter ut i lovprisning av ham som er kjærlighetens, trøstens, medfølelsens og barmhjertighetens begyner og fullender Jesus Kristus. Båret oppe av dette andens samfund, med den korsfestede og opstandne Frelser, forenet man sig i bønn. Herren var nær. Og alle Guds barn vet at når hjertene er stemt til andakt uteliv ikke andens fylde. Deretter utbryter lovsangen til hans pris, som løpekjøpte oss fra verden med sitt blod.
 Mange underbare sannhetsord fra Skriftene blev lest, og alle skal de være til nytte såfremt de ved troen smelter sammen med de som hørte dem, men det er mage av Bibelens sannheter som — uten forannevnte betingelser — må ha en slik almengyldighet, at de enn ikke kan drages i tvil av de vantro. Hvem kan legge noe til eller trekke noe fra det navnkundige ord av Begr. 3,22, hvortil søster Margit knyttet sitt vidnesbyrd? Foruten en lang rekke vidnesbyrd av brødre og søstre tilhørende forsamlingen, bragte også broder Vennesland, broder G. Iversen, Oslo, søster Amodt fra Larvik, br. E. Eklund og br. Stenborg fra Skien evangeliet om Jesu Kristi nåde og sannhet. Br. Reiso ønsket — i tilslutning til et av en søster avlagt vidnesbyrd — å minne om apostelens ord (Ap. gj. 28,15) at da han så brødrene takket han Gud og fattet mot. Dette ord kom så tydelig for ham da han så br. Stenborg, hvilken han erindret fra Skien for 16—17 år tilbake.
 Alle vidnesbyrd hadde dette tilfelles, at de sprang ut av høi-stemte hjerter som jublet av fryd for frelsen full og fri. Frelsesfylden nådde sin høieste utfølelse

ved kunngjørelsen av vår Herre Jesu Kristi budskap gjennom tunger og tydning.
 For fullt hus lørdag åpnet broder Elias Nilsen møtet med å lese 1. Johs. 5, 12. Grønnet leste Rom. 8, 31 og i tilslutning til denne sannhet berettet han om seieren ved ham som har elsket oss. Han som lukker op og ingen lukker til.
 Gamst, Finnmark, tok sitt utgangspunkt i Hebr. 3, 1, og manet til å gi akt på det ummelske kall, som denne flokk himmelvandrerne er uttatt til, samt å feste blikket på den Herre Jesus, han hvis billede vi forvandles til. Der er liv i ett blikk på det bløddende lam! Se og lev!
 Johs. Nilsen uttalte sin glede over å være frølst, og manet vennene til å være på vakt, så ikke satan med sin hær skal makte å fravriste oss kampprisen.
 Søster Amodt understreket 1. vers i Rom. 8, og minnet om det dyrebare i, ved ånden å betrakte Kristus, se at dommen er gått over ham i vårt sted, og gå inn i hans fullbragte verk.
 Monsen: Da jeg så at Kristus hadde gjort alt for mig, meldte det sig som en naturlig lov: Hvad skulde jeg gjøre for ham?
 Andresen, Moss, hadde ett års tid vandret med Herren, men han ønsket dypt og innerlig at han hadde mottatt mottatt frelsen lenge før. Meget som han tidligere hadde grublet over hadde han nu av nåde fått lagt frem for Herren.
 Likhøledes br. Lund, Moss, hadde Gud grepet for et års tid siden, og Herren hadde vist ham sin nådes overvettes dikdom.
 Martinsen, Moss, tenkte på versene 29—31 i Rom. 8. Versene inneberer alt som berører fortid, nutid og fremtid. Idag er Frelseren ved Faderens høire og går i forbønn for oss.
 Br. Wennesland frembærer også av de rike gaver som finnes i Rom. 8, 6. Les som det står, tro som det står. Den rette tale ut av Herrens ord kan ikke vende tom tilbake. Ordet er liv og vi skal ved det bli levendegjort.
 Br. Per Gabrielsen betonet at det kommer en dag da det skal lyde fra Frelserens munn: Velkommen! Det gjelder å være rede. Det er et valg, et kall, enten — eller — liv eller død, evig frelse eller evig borte fra Guds åsyn.
 Br. Kristiansen har i den korte tid han har vært frelst, gledet sig ved evangeliet om frelsen uforskyld av nåde.
 Br. T. Gabrielsen siterte Rom. 9, 1 og henviste til den delige sang: «Alt som gleder mig er Jesus». Vi oppbygges av å høre sang og musikk om Guds frelsende kraft. Lyset fra evangeliet åpenbarer den frelsende nåde. Troen og bekjennelsen hører sammen. Etter bønn ble til avslutning sunget «O, tenk når engang samles skal».
 Atter en ny dag med ny nåde. Søndag formiddag åpnet br. Blegberg møtet med Salm. 18, 1—2 og Ordspr. 16, 6. Etter bønn talte br. Wennesland over Luk. 10, 38—42.
 Br. Våtvik leste Ap. gj. 9, 1—6 og nevnte at det er tydelig at Saulus kjente inngående læren om Jesu hele liv og virksomhet, men Jesu lære hadde han ikke begrep om førenn han på velen

til Damaskus fikk sitt møte med den Herre Jesus og fikk livet.
 Br. Kristoffersen, Drammen, fant i den lærlingstilling vi står, en stor trøst i Jesu ord i Johs. 16, 7. Vi kan derved si: Mine killere er i dig. Og ikke med makt og ikke med kraft, men ved min And, sier Herren, herskarernes Gud. Det er fra ham vår frukt skal være.
 Br. T. Gabrielsen understreket nødvendigheten av å nærme sig med troens sunde ord, å bli stille.
 Stevnets siste møte var søndag ettermiddag.
 Br. Johs. Nilsen åpnet med noen ord fra Gal. 1, 11 flg.
 Vi annammet ordet og ordet var Jesus selv. Om man er aldri så bundet med lenker og bånd så kan vi ved Jesus bli løst, så fremt vi vil rense oss i lydhgheit mot sannheten. Vi vil fremholde Guds ord så langt Anden gir oss mulighet. Og vi er alle enig om at Jesus må bli stor iblandt oss.
 Etter bønn ble bragte br. Grønnet det gamle vidnesbyrd, som alltid er like nytt, om ham som blev forkastet av menneskene, men som Gud har æret, og satt til Herre over sine hendes gjerninger.
 Br. Hauge leste et avsnitt av Efeserbrevets 1 kp. fra 3. vers og minnet om hvilket håp herlighets Fader har kalt oss til, og hvor rik på herlighet hans arv er iblandt de hellige.
 Elias Nilsen henviste til apostelens ord (1. kor. 9, 27), at jeg som prediker for andre selv ikke må bli forskutt, men at vi må se til hvordan vi byger, og være tro husholdere i Herrens tjenste, så vår krone av gull av stjerner må bli full.
 Br. Moger fantslo, at det er underbart å vandres med Gud. Når vi erfarer hans nåde må vi si, at Herren er gud. Gud befalte Abraham å gå ut fra sitt land, sin slekt og sin fars hus og til et ukjent land. Abraham gikk troens lydhgheitsvei. Og Gud var med ham.
 Wenli vidnet om, at forbindelsen med hjemlandet er iorden. Alle som tror på Gud har vi ganske sikkert et mål — vi vil hjem til himlen.
 Br. Jansen, Moss, frydet sig over å kunne være himmelsk millionær, så enten vi lever eller dør har vi vår rikdom i Herren.
 Broder Andersen så noe overmåte stort i å ha fått barnekar hos Gud. Som barn er vi delaktige i hans rike.
 Broder T. Gabrielsen sluttet det vellykkede stevne, idet han uttalte: Våre to motiver er: Å frykte Gud, og vinne mennesker. Det er ingen forskjell på jøde og greker. Gud er rik nok for alle som påkaller ham. Nu ser vi som i et spill, men en dag skal vi se ansikt til ansikt. Enhver som påkaller Herrens navn, mens nådetiden er inne, skal bli frelst. etter en innerlig takk til Gud for oppbyggelig samvær ønsket deltagere hverandre Guds fred på ferden.
 Sangen og musikken, likeså sangkoret under broder G. Gabrielsens ledelse, virket under hele stevnet trutt og trofast som redskaper til forkynnelse av Herrens pris.
 Alfred Våtvik.

Fra Barnerøstens ekspedisjon:

Som et fritt, evargelisk barneblad er den store økning av abonnenter et godt nok bevis på at bladet er likt og har sin store gjerning å utføre. Det kan bare nevnes at på de siste 14 dager har vi mottatt

ca. 100 nye abonnenter!

Flere og flere søndagsskoler benytter Barnerøsten og barna viser en meget stor interesse ved at de selv skriver i det. Endel av våre kjente misjonærer har gitt løfte om å sende litt stoff til bladet en gang imellem og det vil nok bli meget interessant.

Barnerøsten vil i 1932 by på meget stoff som blir av interesse for barn og ungdom og vi skal forsøke og skaffe det beste billedstoff som vi overhode kan oppdrive.

Barnerøstens julehette

er utkommet for i år med flere riktig interessante fortellinger og betraktninger og har et meget vakkerert op smakfullt omslagsbillede. Passer udmerket for barn og ungdom. Ja, for gamle med. Vi har trykt et riktig stort oplag denne gang og vi håper bestillingene blir mange. Send inn din bestilling straks. Selgere får meget god rabatt.

Gratis!

sender vi julehefte for 1929, 1930 og 1931, så langt oplaget rekker, til de enkeltabonnenter som abonnerer på Barnerøsten for 1932 og betaler kr. 1.50 plus 25 øre i porto. Dette tilbud er enestående og vi håper på å få en masse bestillinger. Forsøk bladet et år! Send efter provenummer. — Bestilles på alle landets postkontorer og i vår ekspedisjon, post boks 32, Sarpsborg.

Vestre Jakobselv.
 Mottatt ved br. Oskar Gamst fra to søstre i Askim kr. 30, som hjelp for kjøp av ovn til Jakobselv behedus.
 Derfor ønsker vi å bringe vår hjerteligste takk til disse to søstergjennem «Misjons-Røstens».
 Eders br. og medarbeider i Kristus
 Andreas Mathisen.

Fra Sarpsborg.
 Guds slag pågår!
 Vi lever i sildigregnets dager hvor Herren utøser sine velsignelser i rikt mål til de hungrige skarer. Har hatt en herlig tid i Sarpsborg i det siste.
 For ca. tre uker siden hadde vi besøk av 7-mannsmusikken fra Halden til stor glede og opmuntning. På aftenmøtet var lokalet overfylt av mennesker og Guds And virket kraftig i vår midte. Brødrene fra Halden vidnet med stor frimodighet og den herlige sang og musikk ga gjenklang i hjertene. Br. Bernh. Nilser som hadde virket her en uke i forveien deltok også nu med sitt livsfriske vidnesbyrd.
 Tirsdag hadde vi den glede å motta br. Oskar Gamst fra Finnmarken. Det var en åpen dør i ordet, og gjennom ukens løp fikk vi mange herlige møter hvor broderen var til stor velsignelse. Ikke å forglemme menighetsfesten på lørdag hvor vi var samlet til brødsbrydelse. Herren var nær og velsignet.
 Tirsdag aften på misjonsmøtet, som holdes for br. Desmond, India og Fjeld, Kina, talte br. Gamst om arbeidet i Finnmarken. Det var som broderen tok forsamlingen med på reise gjennom de endeløse strekninger i Finnmarken, Fengslende og inter-

Hold dig ikke borte!

Hold dig ikke borte fra møtene i den tanke at der er så mange andre som kommer og at ingen vil savne dig. Gud vil savne dig, og dine kamerater også — og eks-empel har lett for å smitte — både det gode og det dårlige.
 Hold dig heller ikke borte fra møtene fordi du får en venn på besøk. Si ham at plikten kaller dig og avtal et besøk til en beleiligere tid eller ta ham med dig til møtet.
 La ikke styggvær holde dig borte. Det avholder dig jo ikke fra å gå til ditt arbeid eller i selskap.
 Hold dig ikke borte fordi du synes at møtene ikke er så gode som de burde være. Kom med og hjelp til å gjøre dem bedre. Kanskje det nettop er din kjærlighetslue som mangler.
 Hold dig ikke borte fordi kameratene ikke er så «dannede» som du skulde ønske. En slik undskyldning vil en dag kunne stenge himmelens dør for dig.
 Du bør gå til møtene ikke bare for å være til velsignelse og hjelp for andre, ved din bønn, sang og vidnesbyrd, men også for din egen skyld; ti den gren som ikke bærer frukt visner, men den sjel som velsigner skal selv bli velsignet.

essent fortalte han om den viktige misjonsmarken...
 Br. J. Sørensen kom denne uke og talte og sang på misjonsmøte. Han har virket her denne uke til stor velsignelse.
 S. T.

Det kan kanskje synes formastelig å blande sig inn i hvad som kan produceres av kunnskap og viden av vårt lands «store lys» på det religiøse område.

I de mange samfundsorganer som ukentlig spredtes blandt hundre tusener i vårt land går stridens bølger høit.

Og hvad er det striden gjelder?

Er det kampen mot ondskaben og synden som raser i verden som kanskje aldri før? — Er det en vebnet motstand mot liberale teorier, mot rasjonalismen og materialismen, som lik giftige gassarter forperder den åndelig rene luft?

Denne troens gode strid kan man naturligvis som en sann troende ikke undgå å utjempe.

Men den strid som her myntes på har dessverre andre årsaker. Det hvorm alt dreier sig er læ-

ren. Striden om den rette lære. Og her har alle naturligvis «rett». Alle påberoper sig å bygge med Bibelen som rettesnor for sine opfatninger og meninger! Og så går man løs på hverandre spalte op og spalte ned, for å overbevise hverandre om det ene saane og rette.

Håpløsheten i alt dette skriveri må enhver kunne innse. Det avføder kun partier og tvedragt, og de minst selvstendige blandt det brede folkelag tar parti, snart for den ene, snart for den annen.

Noen holder sig til Paulus, andre til Kefas og atter andre til Apollon.

— Er Kristus blitt delt?

De forskjellige samfunds spisere burde innse før jo heller at striden ikke fører til noe godt resultat. Paulus' ord til romerne har også sin gyldighet idag: «Men tålmodets og trøstens Gud gleder å ha et sinn innbyrdes efter Jesu Kristi forbillede, så at I enige, med én munn kan prise Gud og vår Herre Jesu Kristi Fader».

Om noen er anderledes sinnede skal Herren ved sin Ånd åpenbare det.

— Hvorfor ikke ha mer tillid til den levende Guds ord — og så når det gjelder lære og særmeneringer?

Dermed er det ikke sagt at man skal holde noe tilbake, men forkynne hele Guds råd til Frelse, så langt som Herren gir nåde. Og på dette område kan man frimodig gå frem uten å blande «mig» og «mitt» og kjødelig nikkjerhet og partiskhet inn i forkynnelsen.

Større fordragelighet og forståelse blandt Guds barn i de forskjellige samfund vil jo vidnesbyrd utad og være av avgjørende betydning for at verdens øine skal bli åpnet for Bibelens og Guds rikes verdier.

«Den herlighet som du har gitt mig, den har jeg gitt dem (som tror på mig) for at de skal være ett, likesom vi er ett så verden kan kjenne at du har utsendt mig og elsket dem likesom du har elsket mig. (Johs. 17, 20—23).

Å bli ett i lære og særmeneringer er vel vanskelig noen av den nuværende generasjon oplever, hvis Jesus tøver med å komme, men alle vi som tror at Jesus er Messias, den levende Guds Sønn, vi

er dog ett på forsoningens grunn.

VEKKELSE

I forskjellige religiøse blade leser vi om vekkelse på spredte steder i landet. Således har Tabernaklet, Bergen (pinsevennene) hatt en herlig tid med rik innhøsting av sjele, mest ungdom.

«Det er alle dem som i de år Tabernaklet har eksistert har gått på møtene som faste stamgjester og holdt «spetakkel» som er kommet med, skriver br. Bergfjord i «K. S.».

— Som regel har de fleste forsamlinger sine «stamgjester» og hensikten med deres besøk er ofte kanskje ikke den beste. Det er derfor opmuntrende å se hvorledes dette stadig drypp fra evangeliets livskilde er mektig til å trenge gjennom syndens panser.

Frimisjonen i Larvik sees også å ha gode tider og har hatt en vekkelse som har pågått gjennom en 7—8 uker. Også til disse møter kommer det en masse ungdom.

«Ditt folk møter villig frem på din veldes dag. I hellig prydelse kommer din ungdom til dig

som dugg ut av morgenrødens skjød». (Salm. 110, 3).

VERDENS RELIGIONER

Ifølge et tysk tidsskrift anslås jordens befolkning til omkring 1900 millioner. Av disse er 710 millioner kristne, 14 millioner jøder 235 millioner muhammedanere. Budhismen har flest tilhengere, ca. 300 millioner.

Mens misjonærernes antall på de forskjellige misjonsmarker for 100 år siden var omkring 200, er det nu meget over 30,000, og hertil kommer ca. 100,000 innfødt misjonsarbeidere.

FLYVEMASKINER

En kjede av førsteklassens flyvemaskiner er opprettet i Afrika mellom Kap og Kairo og den bekjente dr. Wilder fløi nylig fra Arabien til Kairo, en strekning på 1098 eng. mil på 17 timer, en reise som vanlig tar 8 dager. Når der oppstår sykdom og pest på de forskjellige felter tilkalles læger og sykepleiersker i radio på kort varsel. Man har også ambulans-lanse-aeroplaner i tjenesten.

Ajl.

NUMMER

Fr

Fra søstr. E

og Ruth Pe

Sua Kjøret utgiv broder

«De mette huses fedme strøm gir d send gaver intet er ber

Hadde ø hilsen til ju sendte innl ten fra de skrev om s tuberkalosis neste nr.) re syk og uttattes n en nyttårs

Herren nylig hatt lige øjne (30), og ennu, så inn. Hur liv i Gud ende, midt er sidd i frukt for

For fa mel kvin nen. Det medhjelp andre be til noks

Gjøre fr men de forstå h Jeg bru armer « for å d mennes full av de druk

Jeg «Chiu frukt) ser, i min

Vi i våre fikk Neste fra b ligger hvad til h nåde henn Gud ansit ten mel sokt kon var nav

Den som har tro tar ikke imot æresbevisninger av de vantro.

— Den som tar ære av andre trenger det sårt, fordi vantroen plager ham. Den som har tro tar ikke imot æresbevisninger av de vantro.

Utgift av en komité.

Glommens trykkeri, Sarpsborg, 1931.

Tidens tegn bebuder

Forts. fra 1. side.

kjenne tegn og undere. Videnskapen — denne verdens visdom — har stadig arbeidet denne lærestetning dypere og dypere inn i folkets bevissthet: Der finnes intet overnaturlig — intet under. Der finnes ingen Gud — ingen satan, ingen himmel — intet helvede, og de som for få år siden rystet tvilende på hodet overfor Bibelens forutsigelser om en Antikrist, der skulde «tas imot» av verden på grunn av de tegn og undere han fikk makt til å utføre hadde menneskelig talt god grund til å gjøre det. Det var helt utenkelig — da. Nu derimot, er det ikke lenger utenkelig.

For ca. et år siden leste jeg i våre dagsaviser en orientering av en av våre mest kjente videnskapsmenn om videnskapsens stilling til disse ting. Han citerte forskjellige av verdens mest ansette videnskapsmenn og formet sin artikkel som en erkjennelse av en absolutt kullkastelse av videnskapsens teorier på dette område, og en meddelelse om dens fullstendige omvendelse. Jeg har dessverre ikke oppbevart denne bemerkelsesverdige artikkel, så jeg må gjengi dens hovedinnhold efter erindringen.

Videnskapsens arbeide i de siste århundreder blev sammenlignet med en mann, der stadig arbeidet med å bryte sig inn i en tilsynelatende ugjennemtregelig mur. mens hans hele tiden forsøkt sig selv og alle andre, at der ikke eksisterte noe bak muren. Hele hans arbeide gikk ut på å gjøre beviset om at der ikke var noe bak muren — at det var bare mur i det uendelige — stadig sterke og mer avgjørende. Men så, — plutselig og helt uventet står han hul på muren, og blir stående ganske overveldet og forvirret. Dette er videnskapsens stilling idag. Den har hittil kun villet erkjenne det naturlige. Noe overnaturlig, noe utenom det, den har

kunnet forstå eller forklare, har ikke eksistert for den. Derfor har også døden, menneskets naturlige død, — den ugjennemtregelige mur — vært en absolutt og endelig avslutning. Imidlertid har det altså vist sig at der tross alt virkelig eksisterer noe bak muren, og man er blitt tvunget til å erkjenne det. Det er kommet så plutselig og videnskapen har ennå ikke fått orientert sig like overfor denne nye tingenes tilstand, — den er ikke riktig kommet til sig selv efter overraskelsen —, men den gjennombrutte mur står der som et ubestridelig faktum.

Min første tanke, da jeg leste denne artikkel var, at nu vil det bli lett å overbevise verden om frelsens vei. Men da jeg kom litt i stillhet blev det klart for mig at denne begivenhet hadde en helt annen betydning, og vilde få en ganske annen virkning enn jeg først tenkte.

Det er ikke videnskapsens og verdens stilling til forsoningen i Kristus som forandres, — ordet om korset vil nok fremdeles vedbli å være en dårskap for verden, og Gud har en gang for alle funnet det for godt «ved forkynnelsens dårskap å frelse dem som tror», — han kan ikke bruke denne verdens fyrste som bruker den i sin tjeneste.

I den tid som nu har gått siden jeg leste denne artikkel har dette talt til mig med stadig tydeligere sprog, og jeg vil opmuntre enhver troende til å gi akt på utviklingen av disse ting. Det er spiritisme og andre forfærdelige lærdomme som høster fordelene av denne videnskapsens omvendelse. Man kan f. eks. merke sig den videnskapelige undersøkelse og «godkjennelse» av åndeskriften i Oslo for nylig, og Edisons pris på \$ 10 000 for et videnskapelig, spiritistisk bevis. For livet efter døden. Videre finner vi at overtroen, som man mente var utryddet, tiltar i en rent forbausende grad, selv blandt såkalte oplyste mennesker. Se f. eks. maskotgalenskapen, Ved parlamentsvalget i

England ihøst viste det sig at en stor del av kandidatene av sine meningsfeller blev tilstillet maskots, som de på grunn av sin overtro ikke voget å avvise.

Jeg mener, at disse ting, ifølge Bibelens forutsigelser om tilstanden på dette område ved den tid da «syndens menneske» skal åpenbares, fortsettende vil utvikle sig, således, at når han fremstår møtes han og mottas han av en satan vel bearbeidet verden som da er beredt til å tro løgnen og falle ned i tilbedelse for de tegns skyld som det er gitt ham å gjøre.

Videre mener jeg, at utviklingen av disse ting, sålangt som den er kommet, allerede nu er et tegn — ved siden av de mange andre — der tydelig viser oss som leser og tror Guds profetiske ord, at denne tidshusholdnings avslutning er meget nær forestående.

Må vi alle bevares «våkende hver tid og stund, og bedende, så vi kan være istand til å, udflyt alt det som skal komme, og til å bli stående for menneskesønnen.»

Erling Syvertsen.

Hungrer du? Tørster du?

På Rarotonga, en av Sydhavsgene, levde en fattig mann som het Butesco. Han var lam på både hender og føtter.

Da han en dag fikk vite at John Williams, Sydhavsgenes apostel, skulde reise forbi ikke så langt fra hans hytte, krøp han bort til veien på hender og føtter og satte sig der ganske utmattet for å vente på misjonæren.

Da han fikk se Williams, ropte han:

«Velkommen, du Guds tjener som har bragt lyset til denne mørke ø! Dig har vi å takke for frelsens budskap!»

«Hvad vet du om frelsen?» spurte Williams.

«Jeg vet at Jesus Kristus kom til verden for å frelse oss, arme syndere, og at han som Guds Lam døde for oss på korset.»

«Tror du at alle mennesker kommer til himmelen da?»

«Nei, bare de som tror på Jesus, som har oppgitt synden og ber til ham.»

«Ber du da?»

«Ja, det gjør jeg, ofte hele dagen. Dessuten ber jeg morgen og kveld sammen med min hustru og mine barn.»

«Hvad ber du om da?»

«At Jesus må rense mig i sitt blod og smykke mig med sin rettferdighet. Jeg ber ham gi mig sin Hellig Ånd, så jeg må bli et Guds barn og en gang få komme til ham i hans himmelske rike.»

«Hvem har du hørt alt dette av?»

«Av dig.»

«Av mig? Jeg har aldri sett en slik lam mann på mine møter.»

«Nei, jeg har aldri kunnet komme til din kirke. Men hver gang jeg visste at folk kom tilbake fra et av dine møter, krøp jeg bort til veien og tigget nogen ord av hver som gikk forbi. Den ene fortalte en ting, en annen noget annet. Alt var så godt og nettop det jeg trengte. Siden samlet jeg alt dette i mitt hjerte og tenkte på det om og om igjen. Jeg bad også til Gud om at han vilde oplyse mig mer og lære mig bedre å forstå hans vei.»

Williams gledet sig hjertelig over det han her fikk høre, og tenkte på Herrens ord: «Salige er de fattige i ånden, ti himlenes rike er deres. Og salige er de som hungrer og tørster efter rettferdighet, ti de skal mettes.»

Å, om mange blandt oss hadde slik lengsel efter Gud som denne lamme mann på Rarotonga!

Min venn, hungrer du? Tørster du? Jesus av Nasaret går forbi, og han sier: «Jeg er livens brød. Den som kommer til mig, skal ikke hungrer, og den som tror på mig, skal aldri nogen sinde tørste.» Joh. 6, 35.

— Alkoholens virkninger kan legge menneskeliv øde, men religiøse utskjelser kan legge hele verdener øde.

Bøker.

T. B. Barrat: Helliggjørelsens nådeverk.

Det meste er kjent fra en polemikk mellom nu avdøde prof. John Brandtzæg og T. B. Barratt om helliggjørelsen. Angående denne sak er jo meningene meget delte, selv blandt pinsevennene, og det er av stor interesse å få klarhet i hvad Skriften sier. Forfatteren holder klart frem, at det ikke er, som en del tror, fullkommenhet og syndefrihet i den forstand det menes. Forsoningen må være grunnlaget for sann hellighet og helliggjørelsen en frukt av Kristi fullbragte verk. Boken omhandler forskjellige emner såsom: «Har vi to naturer?», «Fallet», Guds hemmelighet», «Andens seier over naturen» m. m. — Men vil ha utbytte av å lese boken. Det vil anspore til å undersøke hvad Gud ord sier om saken, og det er jo det avgjørende.

Boken koster heftet kr. 2,00, innb. 3,00 og fåes kjøpt på «Korsets Scier»s forlag, Oslo.

G. Iversen

En bekjennelse.

Den i 1896 døde engelske forstemmer Gladstone sa engang: «Der gis kun ett stort spørsmål i verden: Hvorledes kan vi bringe Jesu Kristi evangelium inn i folkets hjerter? Jeg har i fire år hatt befattning med regjeringen i det britiske rike og derunder lært å kjenne 60 av vår tids største genier. Av disse 60 var 50 overbeviste troende, og de øvrige hadde dyp ærbørdighet for religionen. Jo eldre jeg blev, dessto sterkere og mere levende er min tro blitt.»

— Den som tar ære av andre trenger det sårt, fordi vantroen plager ham. Den som har tro tar ikke imot æresbevisninger av de vantro.

Utgift av en komité.

Glommens trykkeri, Sarpsborg, 1931.